

leden blev sagt, hvad kan det nytte, at vi kunne stille med en Del Soldater — som jeg nu ikke tror kunne gøre nogen Virkning —, selv om vi tro, at vi ved Hjælp af disse Soldater og de Forsvarsforanstaltninger, der ere trufne, ville være i Stand til at forhindre en Fjende i at erobre vort Land, dersom saa udenlandske Kapitalister erobre vort Land Tomme for Tomme ved Hjælp af deres Kapital og kræve det Udbytte, som det flittige lille danske Folk er i Stand til at præstere baade paa Landbrugets og Industriens Omraade.

Se, det var noget, det ærede Medlem fra Silkeborg (Stensballe), der forleden holdt en stor Tale om Socialismen, kunde have rigtig godt af at tænke over, da han læste min Partifælles Bog „Vor Tid“. Dersom han havde tænkt over det og søgt at komme til Bunds i det Spørgsmaal i Stedet for at tænke paa, hvorledes han skulde anbringe Hønsene i det socialistiske Samfund, tror jeg, han vilde have faaet mere Nytte ud af Læsningen af den Bog.

Jeg skal saa kun omtale et lokalt Spørgsmaal fra den By, jeg har den Ære at repræsentere. Det drejer sig om det kommunale Skolevæsen. Vi hørte forleden Tale om, hvad Socialdemokratiet forlanger af Skolen. Der blev sagt, at vi forlangte, at alle skulde lade deres Børn gaa i Statens Tvangsskole og modtage den Undervisning, der bliver dem paanødet der. Det er ikke det, der er vor Opgave; vor Opgave er at skabe et Skolevæsen, ved hvilket der bliver lige Adgang for alle Børn til at faa den Undervisning og naa den Udvikling, der svarer til deres Evner, uden Hensyn til, om Forældrene ere i Stand til at betale for Børnene eller ikke. Og da vi se, at denne Udvikling kun kan foregaa paa en fornuftig Maade derigennem, at Samfundet tager sig af Skoleundervisningen, tager sig af Skolen, saa er det forstaaeligt, at vi have kastet vor Kærlighed specielt paa Folkeskolen og søge at faa den op paa en saadan Højde, som vi anse for at være i Samfundets, i den enkeltes Interesse. Det har ogsaa vist sig; at i de Byer, hvor Socialdemokratiet har nogen Indflydelse, har man hurtigt grebet til at nyttiggøre Lovene om Skolevæsenet, ogsaa den om Almenskolen, altsaa om Mellemskolen. Vi have blandt andet i den By, jeg repræsenterer, indrettet vort Skolevæsen saaledes, at hvert Barn kan komme gratis i Kommunens Skole, og den Undervisning, Børnene faa der, er saa fyldig, at naar de have naaet det fjerde Skoleaar, ville de, som have Evner og Lyst dertil, have naaet en saadan Udvikling, at de ville

være i Stand til at kunne indtræde i Mellemskolens første Klasse, hvis Forældrene ønske det. Derigennem ville de saa kunne gaa op gennem Mellemskolen, indtil de have faaet Mellemskoleeksamen. Vi have ikke tænkt at blive staaende derved, vi ville selvfølgelig drage Omsorg for, at de Børn, som have taget Mellemskoleeksamen og have vist sig i Besiddelse af Evne og Lyst til at gaa videre, ogsaa kunne faa Realskoleeksamen, saa at de kunne fortsætte deres Undervisning og naa til at tage en hvilken som helst Eksamen, de nu agte. For imidlertid at faa vort Skolevæsen indrettet saaledes, at det kan komme til at opfylde det Formaal paa bedst mulig Maade, have vi fra de stedlige Skoleautoriteters og Byraadets Side ønsket oprettet Mellemskoleafdelinger i 3 af Byens Skoler. Det er blevet os nægtet af Kultusministeriet; vi have fra den højt-ærede Kultusminister modtaget en Skrivelse, der gaar ud paa, at saadant ikke kan imødekømmes. Dog føjes der til, at man ikke vil anse det for forsvarligt at give en saadan Tilladelse, medmindre vi ville gaa ind paa at ansætte en Skoledirektør. Her er altsaa en Antydning af, at der, hvis vi følge Ministeriets Opfordring og ansætte en Skoledirektør, kan være Haab om, at vi kunne faa Lov til at gennemføre den Ordning, vi ønske. Ansættelse af en Skoledirektør medfører naturligvis en Udgift. Men jeg er vis paa, at dersom mine Kolleger derhjemme og jeg havde den Overbevisning, at det vilde være til Gavn for Skoleundervisningen, vilde vi ikke krympe os ved at bære den Udgift. Men vi vide gennem den Erfaring, vi have faaet gennem det praktiske Liv, at alt for mange Overinstanser ingen Gavn gøre. Vi have allerede for hver af Skolerne en kongevalgt Overlærer, som vi skulle have, og som det ved forskellige Lejligheder i alt Fald har vist sig, at vi have faaet meget lidt Indflydelse paa Valget af. Vi ere ganske vist blevne spurgt, men det er ikke altid, man har taget Hensyn til os, og man har ikke altid fra Ministeriets Side været lige heldig i Valget af de Folk, man har paatvunget os som Overlærere. Men vi skulde altsaa nu foruden en Overlærer have en Skoledirektør, hvis Valg vi fik lige saa lidt Indflydelse paa. Dertil kommer, at selv om vi i Øjeblikket kunne finde en Mand, som vi ansaa for at være i Besiddelse af ikke alene Evne og Uddannelse, men ogsaa Personlighed til at arbejde til Gavn for Skolevæsenet, have vi ingen Garanti for, at vi ad Aare ville være lige saa heldige. Faa vi først lavet en saadan Stilling som en Skoledirektørs,